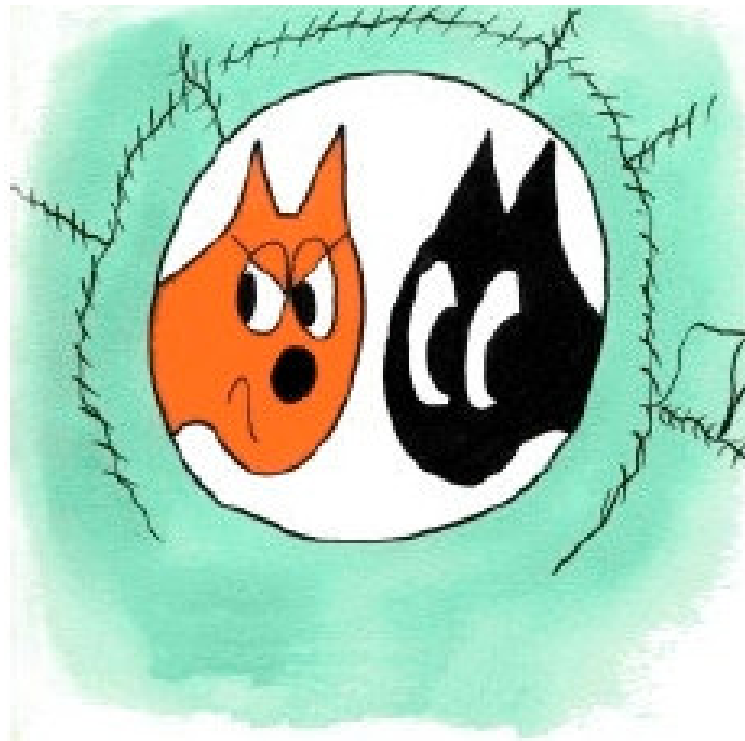

החתול של גברת אויפלייט

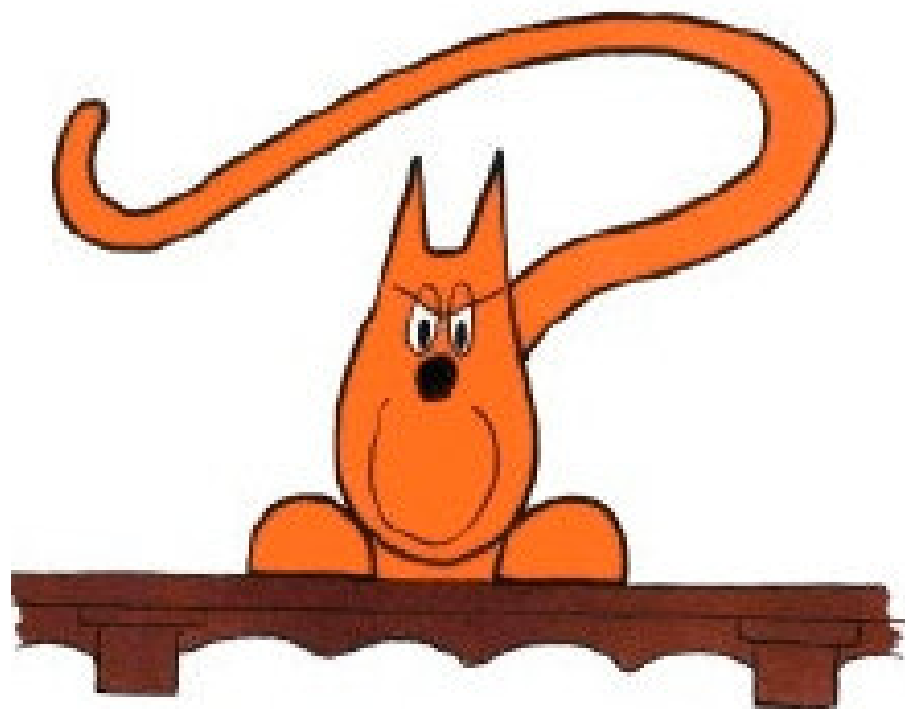
כתב וצייר
טוני על הירח

הוא החליט שהגיע זמן
לקנות כובע חדש,
כדי שאנשים יביטו עליו ויגידו
"כמה שהוא נחמד!"

החתול של גברת או'פלייט
הלך להנאתו והביט אנה ואנה.

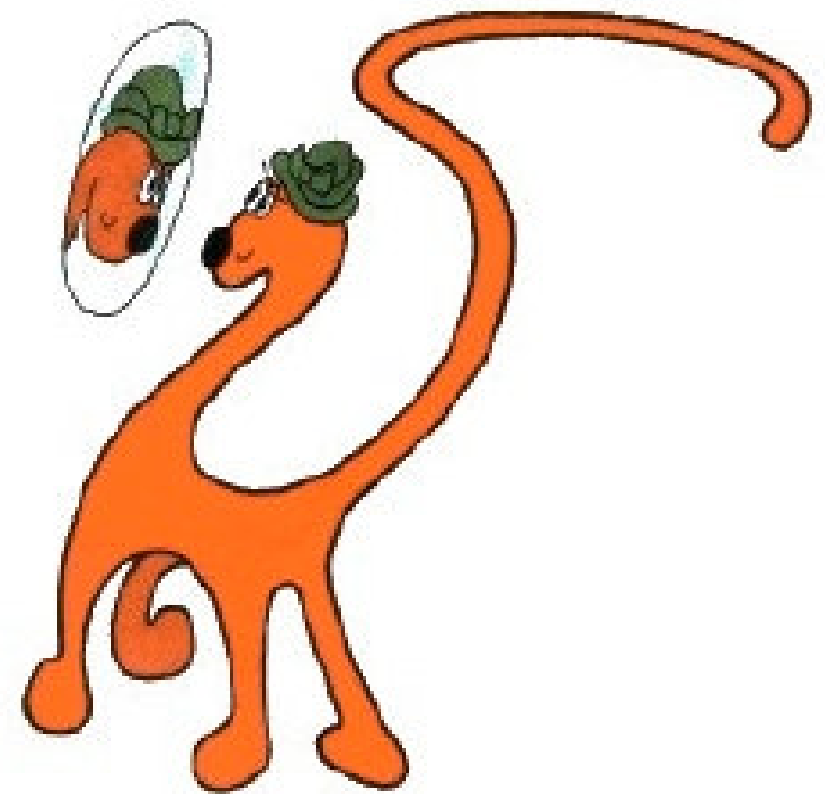
"אני רוצה לקנות כובע"
אמר בחיך
"כדי שאוכל לטייל בו
ולהגן על עצמי מהשמש היוקדת."

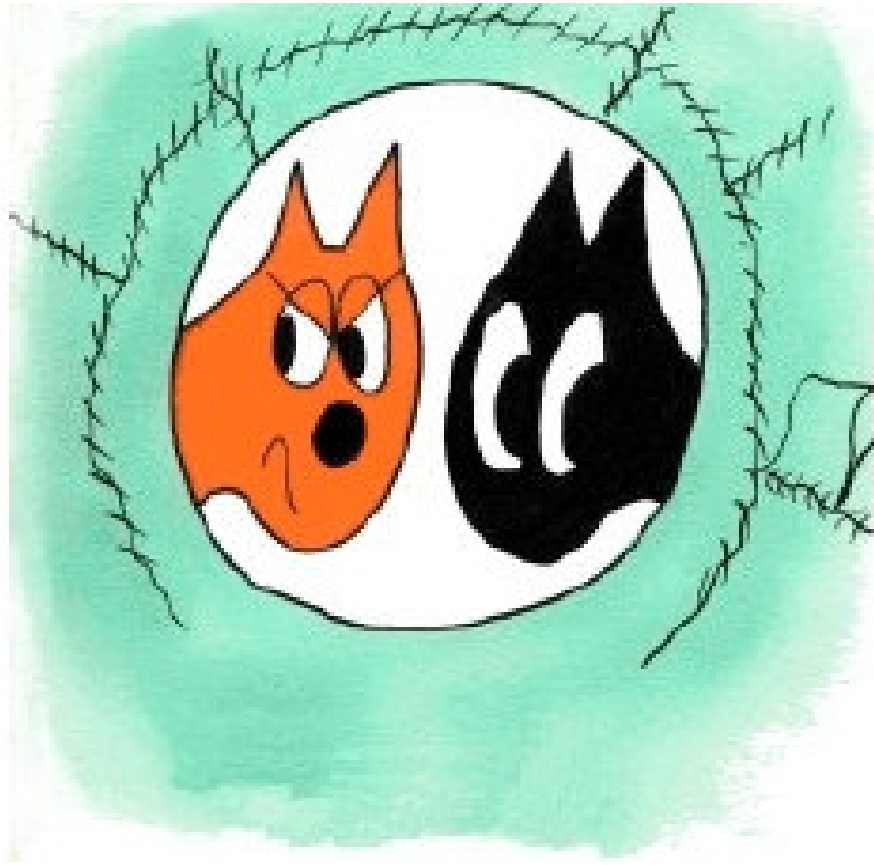
הוא נכנס לחנות
מלאה כובעים חדשים,
אחדים גדולים, אחרים קטנים.

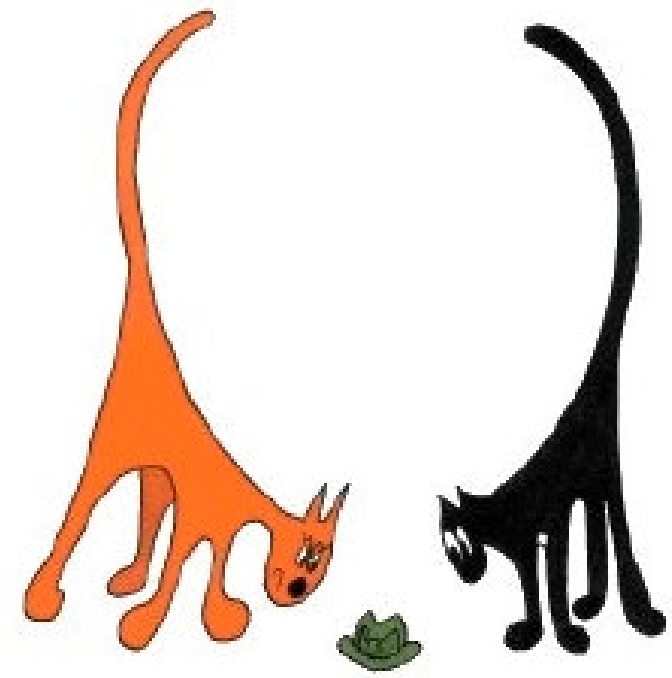
אך החתול טום מהכיכר
לא הסכים.
"זה כובע יפה,
אבל חסרה בו נוצה!"

הוא בחר כובע ירוק
עם שוליים רחבים.
נראה לו שהוא יפה
ומתאים מאוד.

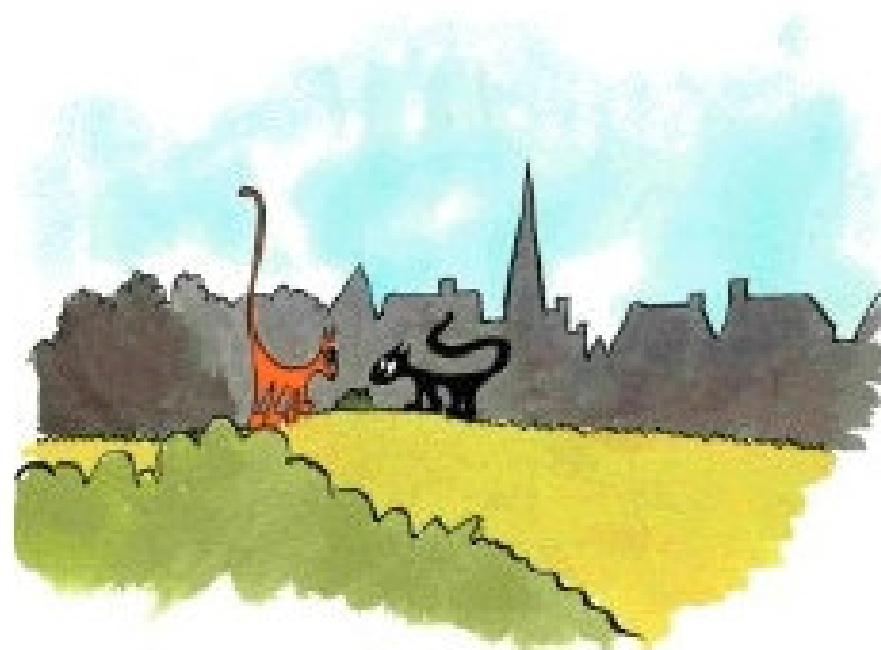
מבחוץ ומבפנים לא נראתה נוצה.
"כובע ללא נוצה?"
טום לא השתכנע.

ואמנם על הכובע
לא הייתה כל נוצה,
מלמטה ומלמעלה
אפילו לא נבט.

החתול של גברת או'פלייט
היה עצוב מאוד,
הוא התגלגל על גבו ובכה מרות.

טום קמט את מצחו
ואמר בחומרה
"באזור שלנו אינך לבוש כראוי."

ציפור גדולה מאוד
שכבה שם בדשא,
וכלל לא שמה לב לבכי וליללות.

אבל ג'נג'י החייכן,
שגר במורד הרחוב
פיהק והצביע לכוון הגן.

החתול של גברת או'פלייט
הביט על הדשא,
ובחיוך רחב גירד את סנטרו.

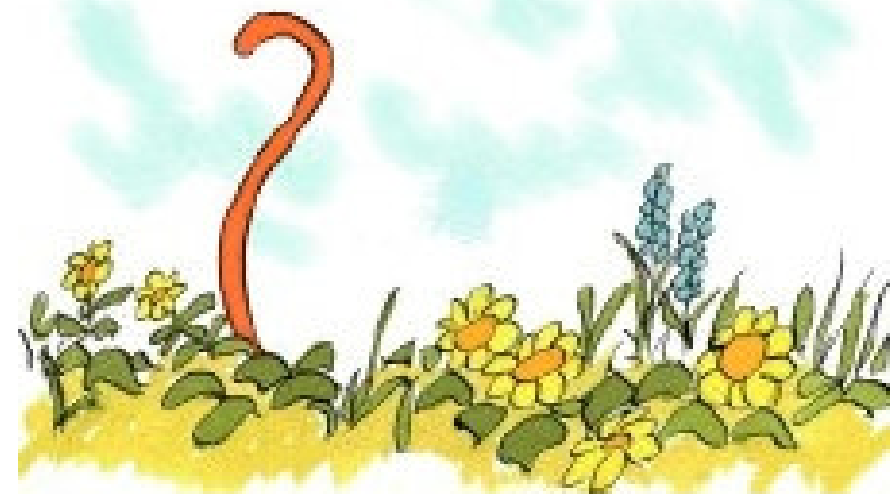

"ציפור כה גדולה
לא תרגיש בחסרון נוצה"
לחש ג'נג'י בשקט ובקריצת עין.

ואחרי זחילה שקטה
בין ערוגות פרחים,
קפיצה מכוונת אל המטרה.

הוא התחיל לזחול בשביל אל הגן,
שם מאחורי השיחים
הצומחים בצפיפות.

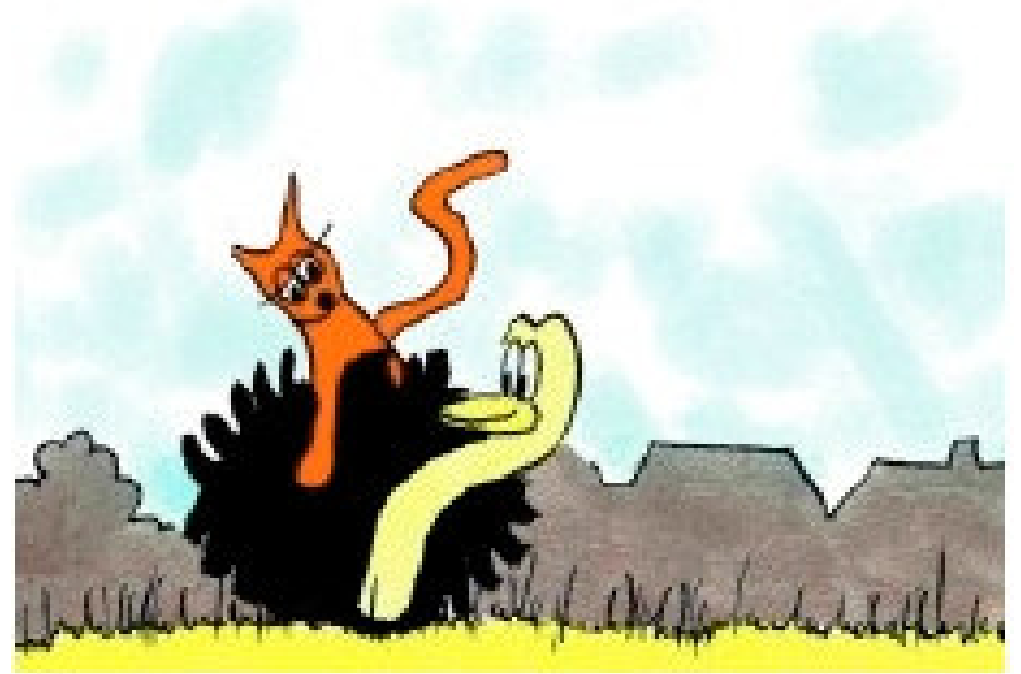
החתול של גברת או'פלייט
הביט עכשיו בפליאה:
"וי! מה צדתי! וי! מה יהיה
עכשיו?!"

הקפיצה הייתה מדויקת
והוא נחת במקום בו רצה.
עיניו הבריקו ושפמו רעד.

היא הייתה גדולה מכלב לברדור
של מר אוקסן.
היא הייתה גדולה מהפוני החדש
של ליז.

הציפור הייתה גדולה בהרבה
ממה שחשב.
היא הייתה גדולה ממנו,
וגדולה מטום.

ציפור יען,
וזו היתה היא
שצד בגן על הדשא.

החתול של גברת או'פלייט
עוד לא ראה מעולם,
הוא לא שמע ולא פגש קודם